

عنوان مقاله:

تحلیلی بر الگوی توسعه فیزیکی شهر زابل

محل انتشار:

دومین کنگره تخصصی مدیریت شهری ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

معصومه بختیاری - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کرمان

محمدصادق معین فر - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کرمان

محمد پودینه - کارشناسی عمران و دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

گسترش فیزیکی شهر، فرایندی پویا و مداوم است که طی آن محدوده های فیزیکی شهر و فضاهای کالبدی آن به صورت عمودی و افقی گسترش می یابند. اگر این روند سریع و بی برنامه باشد مشکلات متعددی را موجب خواهد شد. این مقاله به بررسی توسعه فیزیکی شهر زابل در فاصله سالهای 1385-1365، شناخت علت های آن و مشخص کردن الگوی توسعه شهر می پردازد. نوع پژوهش کاربردی و روش انجام آن توصیفی- تحلیلی بوده و برای این منظور اطلاعات مورد نیاز از طریق مطالعات کتابخانه ای و میدانی تهیه شده و با استفاده از مدل های آنتروپی شانون و هلدن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج حاصل از بکارگیری مدل آنتروپی شانون مشخص کرد که الگوی توسعه فیزیکی این شهر به سوی ناپایداری پیش می رود، و با استفاده از مدل هلدن معلوم گشت که صددرصد توسعه فیزیکی حاصله ناشی از رشد جمعیت بوده است. یافته های بدست آمده می تواند راهکارهای مناسبی را در اختیار مسئولین شهری برای برنامه ریزی های آتی و گسترش فیزیکی منطقی و پایدار شهر زابل داشته باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه فیزیکی، مدل آنتروپی شانون، مدل هلدن، شهر زابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370955>

